

Pia Ferm

18.01 – 02.03.2024

Plow your fields, keep your enemies close

Pia Ferm (f. 1986 i Lysekil, Sverige)

Utställningen *Plow your fields, keep your enemies close* är Pia Ferm debututställning på Saskia Neuman Gallery, och hennes första soloutställning i Sverige. Pia Ferm tog examen från den prestigefulla konsthögskolan och akademien Staedel Schule i Frankfurt i 2020, där hon bor och är verksam idag.

Konstnären använder en rad olika material och metoder i sin konstnärliga praxis; vävning och tuftning, men även skulptur i sten och marmor. Praktik och process är genomgående i konstnärskapet. Ferm bygger sina egna vävstolar, och varje enskilt verk börjar alltid med en sketch, teckning eller akvarell som formar idén. Konstnären beskriver utställningens narrativ "att handla om sig själv, för det ju alltid". Ferm vill utforska olika strategier och processer kring sitt arbete; "det handlar alltid om mitt arbete, om ateljéarbete, om de sociala kvarnarna, tiden, och det märkligt undflyende begreppet valuta, och att försöka få allting att gå ihop..som idé och praktik".

I utställningen presenteras enbart nya verk, bland annat en stor och omfattande tuftad gobeläng i galleriets första rum. Konstnären har också skapat flera nya mindre vävda verk, samt en svit av mellanstora tuftade verk som presenteras i galleriets inre rum. I samband med de nya textila verken har Pia även skapat skulpturer i sten och marmor. De agerar språkrör för hennes idéer kring den konstnärliga praktiken och de tankar som väcks i reflektioner över arbetet som konstnär.

Inför det fysiskt krävande arbetet som medföljer konstnärens praktik, investerade Ferm i en *tuftpistol* — en ny maskin som inte klipper garnet utan producerar en mycket lång lugg. Denna tekniska utveckling i Ferm's arbete ger utrymme för nya möjligheter i hennes process, där mer rå, och linjebaserad teckning i textil kan skapas, en tydlig utveckling i Ferm's konstnärskap.

Genomgående i arbetet med de nya verk som konstnären har skapat, har hon hållit sig till två ordstäv för att teckna en bild av hur det är, som Pia själv beskriver det, 'hur man tror att det fungerar i livet... regler man försöker hålla sig till för att navigera i sitt eget konstnärskap, men också i sitt liv'. Frasen är menad att förstås både som ett uttalande från Ferm, och en helhjärtad lojalitetsförklaring till den egna praktiken, och kanske lite som en raljant kommentar till densamma. Ferm talar om konstnärskapet utifrån ett blodigt allvar, en överdriven självmedvetenhet och fåfänga, men också med enorm självdistans och perspektiv, något som hon ämnar återskapa i de fysiska

verken. Hur skapar Pia den dualiteten, i livet och den konstnärliga praktiken?
"Genom förmågan att säga en sak och absolut mena det, men samtidigt skratta rått
åt att man säger det med ett sådant dramatiskt darr på rösten, utan att för den
sakens skull skämmas."